

[Justitsministeren]

hedsmæssig effekt, og at en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5 under alle omstændigheder kun kan forventes at føre til et beskedent fald i spiritusulykkernes antal. Endvidere må det forventes, at det vil medføre en stigning i antallet af overtrædelser. Justitsministeriet har derfor kunnet tilslutte sig Færdselssikkerhedskommissionens vurdering.

Spm. nr. S 655

Til *justitsministeren* (15/3 90) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren præcisere, hvornår et kørekort har været udsat for almindelig slitage, og hvornår det har været misligholdt?«

Begrundelse

Ombytning til EF-kørekort koster enten 100 eller 200 kr., alt efter hvordan medarbejderen på kørekortkontoret bedømmer kortets almene tilstand.

Et kørekort, der er 30-40 år gammelt, kan se slidt ud, selv om det ikke har været misligholdt. Det skal tages med i overvejelserne, idet en udgift på 200 kr. belaster en pensionists budget hårdt.

En ekstraudgift på 200 kr. kan opfattes som en alderdomsskat.

Svar (26/3 90):

Justitsministeren (Engell):

Det fremgår af § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 605 af 12. september 1986 om kørekort, at bliver et kørekort beskadiget eller slidt i et sådant omfang, at tekst, nummer, stempler eller foto ikke kan kontrolleres, skal der udstedes et nyt kørekort. Prisen for at få et sådant nyt kørekort er efter bekendtgørelsens § 53, stk. 1, 200 kr., uanset om kørekortets ulæselighed skyldes almindelig slitage eller misligholdelse.

For ombytning af et gammelt ubeskadiget kørekort til et kørekort af EF-model betales et gebyr på 100 kr.

I forbindelse med den forestående ombytning af alle gamle kørekort til kørekort af EF-model har jeg imidlertid besluttet, at ombytningen kan finde sted til en pris af 100 kr. også i de tilfælde, hvor det gamle kørekort er så ulæseligt, at der under alle omstændigheder burde være udstedt et nyt. Rigspolitichefen er orienteret herom.

Spm. nr. S 657

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (15/3 90) af:

Trøjborg (S):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre det frie skolevalg også på tværs af kommunegrænser?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Nørre-Sned Kommune er der opstået problemer mellem to kommuner om eventuel betaling for elever, der søger til en skole i nabokommunen.

Som det fremgår af en avisartikel fra Horsens Folkeblad den 14. marts, har ministeren udtalt, at ministeren vil gribe ind med lovgivning, hvis det bliver nødvendigt.

På den baggrund ønskes oplyst, hvilke kommentarer ministeren har til sagen, samt hvilke initiativer ministeren i givet fald overvejer.

Svar (26/3 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har med det forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, der blev fremsat i Folketinget den 14. marts 1990, netop i bemærkningerne til § 36 om skoledistrikter fremhævet, at regeringen forventer, at kommunerne udviser den størst mulige fleksibilitet i sådanne tilfælde, således at brugerne mærker kommunegrænserne mindst muligt. Jeg har derfor ikke i denne omgang fundet det fornødent at stille forslag om særlige regler, der sikrer det frie skolevalg også på tværs af kommunegrænser.

I den aktuelle sag har jeg skrevet følgende til borgmestrene i Herning og Nørre-Sned Kommuner:

»Den 21. marts 1990

Kære.

Jeg er gentagne gange blevet opfordret til at blande mig i »Fasterholtsagen« (drengen, der ikke kan komme i nabokommunens skole 1 km fra bopælen, fordi Herning og Nørre-Sned Kommuner ikke kan enes om betalingen).

For mig at se vil det være et nederlag for det kommunale skolevæsen i de to kommuner, hvis